

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 3. de Mortificatione Ecclesiastica & vera

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

cum alijs, vt prædictum est, conferatur, & consultetur.

SEXTO: quoad fieri poterit danda est opera, ne interiorum sensuum exteriora signa præbeantur, corporis scilicet motibus, & gestibus: nam ordinariè motus, qui à Deo est, trahit ad interiora: licet non aduersetur ei, quod se interdum indicijs externis prodat: quòd si tamen talia externa indicia extraordinaria essent, ac frequentia: censenda essent suspecta, ac proinde reijcienda, nullo modo ea optando, & potius à Deo tanquam magnum beneficium petendum, ne nos per tales deducat vias; sed per planam, tritamque fidelium.

§. III.

*De Mortificatione Ecclesiastica,
& vera.*

PRIMUM explicetur: veram mortificationem, quam Sancti docent, non in eo consistere, vt caro ipsa eneruetur, aut mactetur; nec in magnis doloribus sustinendis, nec in eo, quòd sensus suis operationibus ita destituantur, vt exercere eas non valeant; nec in eo, vt natiuus alius color pereat, & pallor contrahatur; nec in alijs similibus rebus: Sed præcipuè consistit in subiiciendo Deo, & moderando cor nostrum, ac voluntatem, & animi perturbationes spiritum oppugnantes: in compescenda scilicet, ac moderanda ira, vt patientes simus, vt iniurias toleremus, calamitates, & aduersos in rebus temporalib. euentus: quales sunt paupertas, ægrotudo, mors filiorum

rum, confanguineorum, & amicorum; in portandis & ferendis oneribus, & imperfectionibus aliorum; imò in ferendo nos ipsos, nostrasque imperfectiones; quas cupimus, sed non possumus exuere, & emendare ita cito, atque vellemus; & idem est de aliorum moribus, qui sunt nostris contrarij, quales sunt sæpè inter parentes, & filios, & ipsos coniuges, inter vicinos & aduenas; inter famulos, & Dominos; Superiores, & subditos; Confessarios & pœnitentès; ac denique in tolerandis omnibus, in omni tempore, in omni occasione, quæ quacunque ratione grauias nobis, & molesta videantur: similiter in moderando nimio honoris appetitu, ferendo patienter contemptu; imò excitandò nos ad ea desideranda; & gaudendum, cum adsunt; & idem est de rebus, & quibusque passionibus, qualia sunt inordinata deliciarum desideria; aut quæ agenda sunt, vt iuxta nostra consilia, & palatum fiant: ac denique consistit in continua quadam virtutum exercitatione, studendo cum Domini nostri auxilio dominari nostris passionibus; & habitus consequi, quibus facile & hilariter faciamus, quod intelligimus illius esse voluntatis, nostrâ abnegatâ; ac deuictâ omnibus propensionibus diuinæ voluntati repugnantibus. Sic enim Sancti intellexerunt, & opere ipso exercuerunt propriam abnegationem, quæ Christus Dominus noster prædicauit: & hoc ipsum est, amplecti & tollere crucem nostram, & Christum sequi, quemadmodum Sancti declararunt.

DEINDE, significetur: non omninò tolli auerelli passiones, sed moderari tantum; ita vt non per-

perueniatur in hac vita ad eum statum & trāquil-
 litatem, vt nulla vnquam carnis rebellio sentia-
 tur, aut passiones non aliquando exurgant, & mē-
 tem oppugnent: (non loquimur de priuatis & sin-
 gularibus priuilegijs) quare necessarium esse, pec-
 candi occasiones euitare. Et hoc nomine cum fœ-
 minis agendum est semper cautè, grauitè, ac bre-
 uiter, & c. quemadmodum optimè docet prima &
 secunda regula sacerdotum nostræ Societatis. Est
 enim stultitiæ genus, sub prætextu mortificatio-
 nis, aliquem fingere se securum in blandis collo-
 quijs, & conuersationibus cum illis, & multò ad-
 huc magis, si ad tactus veniatur à puritate alienos.

TERTIO : benè explicetur in eundem finem
 (quem mortificatione intendimus) præter victo-
 riam internam, de qua diximus (quæ præcipua est
 huius negotij pars) plurimum cōferre etiam cor-
 poris castigationem per externas pœnitentias:
 quæ propterea valdè sunt necessariae, quales sunt
 ieiunia, vigiliæ, disciplinæ, cilicia, asper, & hor-
 ridus vestitus, non dormire in mollī lecto, non
 vti linteis ad carnem; & aliæ huiusmodi, quæ (vt
 diximus) multum conferunt ad corpus spiritui
 subiiciendum: & ad satisfaciendum Deo propter
 culpas proprias, & aliorum, & ob alios bonos &
 sanctos fines. Est tamen aduertendū, quod quem-
 admodum non eadem sunt omnium hominum
 vires, nec ijdem status, aut similes occupationes:
 ita non possunt omnes eisdem pœnitentiæ gene-
 ribus vtī: eò quòd hæc sint corporis debilitati ac-
 commodanda; & studendum, vt status, & occu-
 patio cuiusq; eas adhibere, & ferre possint. Qua-
 te ex hac hominum diuersitate oriri posset, vt

Bb

pœni-

pœnitentia, quæ alicui esset modica, alteri esse
 nimia; & contra: ac propterea in huiusmodi pœ-
 nitentijs sumendis ordo meritò magna que dis-
 cretio est adhibenda. De qua re vniuersim lo-
 quendo, hoc solum dici posse videtur: quod pœ-
 nis Religiosis, in statu perfectionis ab Ecclesia
 approbato constitutis, sufficere debet pœniten-
 tia eiusdem Instituti; & quam Superiores illi
 permittunt: dando interim operam, vt in eis ce-
 cellant, & progrediantur, quantum ratio vici-
 di, & occupationes ferent: accipiendo interim
 tanquam aliquam pœnitentiæ partem, & non
 paruum aliquam mortificationem, quod sit con-
 tentus recepto communitatis vsu in Habitu, Co-
 bo, & Somno: ita vt neque exemptiones, neque
 singularitates, in delicijs, & locis, seu dignitate
 bus quærat (nisi manifesta esset necessitas); & in
 omnibus se ipsum subiiciat præscripto ipsius
 gubernantis. Sæculares personas (in genere lo-
 quendo) expedit allicere, & exstimulare ad ce-
 ternam mortificationem, & pœnitentiam: plus
 tamen ad interiorem, & ad abnegationem pro-
 priarum voluntatum, quæ Dei voluntati, eiusque
 ac Ecclesiæ legibus aduersantur: nam vsus, &
 consuetudo peccandi magna est, ac libera; cal-
 gandi verò se, & aliquid patiendi, & abnegandi
 se propter Deum, etiam in rebus licitis, est qui-
 si nulla: eò quòd per multos annos, multique
 vijs ad res prohibitas se extenderit. Nihilom-
 nus certum est, cuius hominum generi, & præ-
 cipuè viam spiritus aggredi volentibus, expedit
 (nisi errandi periculo exponi velint) gubernari
 in suis pœnitentijs, (quemadmodum in Oratio-
 ne)

ne) consilio Doctorum & expertorum virorum, qui nouerint limites præscribere, intra quos se debeant continere, iuxta suas necessitates, vires corporis, & spiritus, & dispositionem, aut indispositionem internam.

DE NI QVE proponendum, quòd externa poenitentia, & misericordia opera utilia sint, & interdum etiam obligatoria: ac propterea tanquam talia debent valde commendari: supponendo ramen, non debere villo modo sub prætextu incumbendi Orationi prætermitti, quando vel charitas ea exigit, vel præscribit obedientia.

§. IV.

De Obedientia.

PRIMUM, hæc debetur præcipue Dei præceptis, & Ecclesie; & ijs personis, quibus quisque iuxta leges, & statum, in quo versatur, debet subiectionem: quales sunt Prælati Ecclesiastici, & sæculares, parentes, viri & similes: quæ Obedientia & obligationes, quibus omnes in suis statibus obstringuntur, præferri debent constitutis Orationis temporibus, præcipue proximioribus.

DEINDE, esse valde utile, & in sancta Ecclesia vniuersim vsitatum, & vt tale approbatum, vt alij ab alijs Sapientioribus magisque expertis gubernentur, & dirigantur: obstringere autem se voto huiusmodi gubernationi, existentes extra statum Religiosum, etsi aliquando rectè fieri possit: Ordinariè

Bb 2 tamén